

238:e gruppen anlände den 26 maj 1944

Min egen berättelse, som jag minns från vår flykt från Ormsö den 17 maj 1944

Förberedelserna började långt före maj. Pappa Johan Thomson och Johan Mickelin började iordningsställa en båt inne i en lada. De hade halm runt båten för att ingen skulle upptäcka det hela. Jag var i ladan en gång och tittade. Då fick jag tillsägelse att vara tyst och att inte prata med någon om det. Förberedelserna gick som de skulle och båten kom i sjön. På eftermiddagen den 17 maj skulle vi dela upp oss i olika grupper för att komma till stranden. Mamma, Maria Thomson, körde med häst och vagn. Edla min storasyster och min lillebror Ingvar, som då var 10 månader gammal, fick åka med. Själv fick jag gå. Då vi kom till stranden fick vi gömma oss bland buskar och träd. Vi var sammanlagt sexton personer. På stranden kom nämligen två tyska soldater. Pappa hade vidtalat en annan man att hjälpa oss, så mannen högg med en yxa mot ett träd för att varna oss. Han pratade också med soldaterna, så att de vände och gick åt andra hållet. Rädslan var stor inom mig när vi satt gömda där på stranden. Men till slut kom äntligen alla sexton i båten och vi kunde ro ut. Meningen var att vi skulle segla, men vädret var så stilla och lugnt, så det gick mycket sakta framåt. Jag fick tillsammans med mina småsyskon ligga i ruffen. Resan tog längre tid än beräknat därför att mannen som styrde vår båt under natten läst fel på kompassen och styrde båten mot Ryssland. När jag vaknade på morgonen och skulle stiga upp fick jag inte det för mamma, eftersom båten hade börjat läcka. Hon berättade att situationen skulle bli värre om vi rörde på oss. Så vi fick ligga stilla och vänta. När vi hade kommit så nära Finland att vår båt blivit upptäckt, kom tre estniska ungdomar ut och mötte oss och bogserade in oss till Hangö.

Dagen efter i Hangö, den 20 maj har jag ett starkt minne av att jag sprang ner till stranden där vår båt låg, föll på knä och tackade Gud för att vi alla levde och att jag fick uppleva min tioårsdag. Det trodde jag inte när båten började läcka.

Tilläggas bör att vi var en vecka i Finland efter Hangö kom vi till Åbo och därefter åkte vi med Nordstjärnan över till Stockholm.

Hilda Andersson 1934-05-20
f. Thomson

Hilda Andersson har skrivit denna flyktberättelse den 17 februari 2010.

Hennes föräldrar Maria Thomson, född Timmerman från Pearsa i Kärrslätt och Johan Thomson från Nitomasa i Förby, flyttade i samband med sitt giftermål 1924 till gården Tomasa, Magnushov. Med sina nio barn flydde föräldrarna tillsammans med familjen Mickelin *Gärdesa, Magnushov*. Hilda återger här hur hon som tioåring upplevde flykten till Sverige.

Tillägget är skrivet av
Maria Hammerman Persson
kusin till Hilda

se sid 356